

Té càstig llençar un nadó (mort) a la paperera?

El nen trobat a la Bisbal va néixer mort; per tant, no va arribar a ser una persona amb drets, no hi ha assassinat

La paperera arran de la paret de l'església de la Bisbal d'Empordà on va ser trobat un nounat mort EFE.

L'aparició el dia 2 de gener d'un nadó mort en una paperera al costat de l'església de la Bisbal d'Empordà va activar tota la maquinària de la investigació criminal davant del que semblava que podia ser el primer i molt execrable assassinat de l'any. Han transcorregut dues setmanes i la història s'ha anat desgranant i s'han rebaixat els plantejaments. D'entrada, l'autòpsia va revelar que la criatura havia nascut morta. La tècnica medicoforense per establir si un nounat ha nascut viu o mort consisteix a submergir els pulmons en aigua. En cas que flotin vol dir que la criatura ha

respirat fora de l'úter, és a dir, ha viscut encara que sigui uns segons. En cas contrari, no ha respirat, i, per tant, no va néixer amb vida, cosa que significa que no va arribar mai a ser una persona amb drets. El resultat de l'autòpsia avala la versió que va donar la mare, que va assegurar que havia amagat l'embaràs i que el nadó va néixer mort, i va admetre que ella l'havia llençat a la paperera. Doncs com que el nen no va arribar a ser persona amb drets, ja no existeix el delictes d'assassinat i encara menys se li pot atribuir a la mare. El que va acabar llençat a la paperera era un fetus i el nostre ordenament jurídic no inclou el feticidi, que sí que preveu i pena la legislació d'alguns països, com ara Itàlia.

Arribats en aquest punt, queda avaluar si l'acció de llençar el nounat a la paperera pot tenir algun càstig per a l'autora. No es pot considerar com a inhumació il·legal perquè no es tracta de cap persona i, per tant, no tindrà conseqüències penals per a l'autora. Però hi ha unes normes i en ser un fetus amb figura humana (pesava 4 quilos i no era prematur) no es pot llençar, cremar o eliminar com un residu quirúrgic. Són casos, com remarca el forense i pediatre Narcís Bardalet, que s'han de enterrar o incinerar i al registre civil registrar-los com a fetus nascut de (nom de la mare), ja que no se'ls pot posar nom i cognoms. El mateix que estableix de fer en casos d'amputacions d'extremitats d'una determinada mida. No es poden eliminar. S'han d'inhumar seguint els paràmetres que fixa la llei. "Si perds les cames, tu pots assistir al funeral de les teves cames", exemplifica Bardalet.

La mare, doncs, podria ser castigada amb alguna sanció, però no pas penal, per haver contravingut la normativa, però no sembla possible, en vista de les circumstàncies personals. La noia, de 21 anys i d'origen africà, té una important disminució psíquica i se l'ha derivat als serveis socials. Judicialment no se l'ha considerat investigada i només se l'ha interrogat com a testimoni, atès que va assegurar que havia quedat embarassada víctima de violació per part d'un home de 39 anys, que era, en aquell moment, el company de la seva mare. L'home va ser arrestat, però el jutjat el va deixar en llibertat perquè la fiscalia no va demanar mesures cautelars. En aquest cas la investigació haurà de determinar, per proves d'ADN, si la noia diu la veritat i si el detingut és el pare del nadó.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 18-01-2024, Pàgina 32

-El Punt Avui. Nacional 18-01-2024, Pàgina 32

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/punt-divers/article/4-divers/2376374-te-castig-llencar-un-nado-mort-a-la-paperera.html>